ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr. A420681411
Lietas arhīva Nr. AA43-0487-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017. gada 5. aprīlī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S. Gintere,
tiesneses K. Krastiņa un S. Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, piešķirot izdienas pensiju, izdošanu, sakarā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ vērsās Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrā (turpmāk – VSAA) ar iesniegumu, lūdzot no 2009. gada 8. novembra piešķirt izdienas pensiju kā jūras, upju un zivju rūpniecības flotes jūrniekam.

Ar VSAA Starptautisko pakalpojumu nodaļas 2011. gada 4. jūlija lēmumu Nr.9574 pieteicējam atteikta izdienas pensijas piešķiršana, jo nav vajadzīgā kopējā apdrošināšanas stāža.

[2] Pieteicējs atteikumu apstrīdēja, bet ar VSAA direktora 2011. gada 21. novembra lēmumu Nr.11-8/13780 (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts, pamatojot šādi.

Nolikuma par izdienas pensijām, kas apstiprināts ar Latvijas Republikas Ministru Padomes 1992. gada 26. marta lēmumu Nr.104 (turpmāk – Nolikums), 2.3.1. apakšpunkts paredz tiesības uz izdienas pensiju jūras, upju un zivju rūpniecības flotes jūrniekiem. Pieteicējs ir sasniedzis pensionēšanās vecumu, viņa speciālais apdrošināšanas stāžs ir 12 gadi, seši mēneši un septiņas dienas, taču viņa kopējais apdrošināšanas stāžs 19 gadi, 11 mēneši un 16 dienas.

Pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāžs noteikts, ņemot vērā likuma „Par valsts pensijām" 9. panta otrās daļas 1. punkta „a" apakšpunktā un pārejas noteikumu 1., 2. un 2.[1] punktā noteikto un Ministru kabineta 2002. gada 23. aprīļa noteikumu Nr.165 „Apdrošināšanas periodu pierādīšanas, aprēķināšanas un uzskaites kārtība" (turpmāk – Noteikumi Nr.165) 2., 3., 5. un 18. punktā noteikto.

Pieteicējs norādīja, ka viņš ir bijis nodarbināts uz kuģiem Norvēģijā un Kiprā, taču Kipras kompetentā iestāde informēja, ka pieteicējs nav bijis iekļauts tās sociālās apdrošināšanas sistēmā, savukārt no Norvēģijas kompetentās iestādes pieprasītā informācija nav saņemta. Pat saņemot apstiprinošu informāciju no Norvēģijas, pieteicēja uzkrātais darba periods būtu mazāks par vienu gadu.

Arī papildinot apdrošināšanas periodu par mācību periodu no 1976. gada 30. decembra līdz 1980. gada 11. februārim pieteicēja kopējais apdrošināšanas stāžs nav pietiekams izdienas pensijas piešķiršanai.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, piešķirot izdienas pensiju, izdošanu, pamatojot šādi.

Apdrošināšanas stāžā bija jāiekļauj darbam pielīdzinātais mācību laiks Batumi jūras skolā no 1969. līdz 1973. gadam, nostrādātais laiks uz kuģiem, tostarp Kiprā. Tam, ka pieteicējs Kiprā nav bijis sociāli apdrošināts, nav nozīmes, jo svarīgi ir tas, ka pieteicējs reāli veica darbu. Turklāt no Eiropas Savienības Padomes 1971. gada 14. jūnija regulas (EEK) Nr.1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darba ņēmējiem un to ģimenēm, kas pārvietojas Kopienas teritorijā (turpmāk – Regula Nr.1408/71) 14. panta otrās daļas a) punkta izriet, ka pieteicējam ir piemērojami Latvijas tiesību akti, jo pieteicēju darbam uz kuģa norīkoja Latvijas Republikā reģistrēti komersanti. Saskaņā ar Latvijas tiesību aktiem pieteicējs bija sociāli apdrošināma persona.

[4] VSAA rakstveida paskaidrojumā tiesai papildus cita starp norādīja, ka pieteicējs Batumi jūras skolā ieguva vidējo izglītību, bet šādu periodu likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkts neparedz pielīdzināt darbam.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedumu pieteikums apmierināts. Spriedums motivēts šādi.

[5.1] Atbilstoši judikatūrai lietās par sociālo labumu saņemšanu tiesai pieteicēja tiesības uz attiecīgā labuma gūšanu ir jāvērtē pēc tām tiesību normām, kuras bija spēkā, kad persona sākotnēji vērsās iestādē ar iesniegumu. Tiesa norādīja, ka piemēros tiesību normas, kas bija spēkā 2010. gada 8. novembrī.

[5.2] Saskaņā ar Nolikuma 2.3.1. apakšpunktu tiesības uz izdienas pensiju ir jūras upju un zivju rūpniecības flotes (izņemot kuģus, kuri pastāvīgi strādā ostas akvatorijā, kā arī palīgdienesta, izbraukuma, piepilsētas un pilsētas satiksmes kuģus) jūrniekiem – vīriešiem no 55 gadu vecuma, ja viņu kopējais darba stāžs nav mazāks par 25 gadiem un vismaz 12 gadi un seši mēneši no tiem nostrādāti minētajā profesijā.

Atbilstoši likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 12. punkta trešajai daļai personām, kuras līdz 1999. gada 1. janvārim nostrādājušas attiecīgajā profesijā ne mazāk kā trīs ceturtdaļas no apdrošināšanas stāža, kas saskaņā ar Nolikumu nepieciešams attiecīgās izdienas pensijas piešķiršanai, saglabājas tiesības uz izdienas pensiju, ja ir ievēroti pārējie Nolikumā noteiktie nosacījumi.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja kopējā darba stāžā ir ieskaitāmi arī darba periodi, kad pieteicējs ir kuģojis uz Kipras un Norvēģijas kuģiem, mācības bērnu mākslas skolā un mācības Batumi jūras skolā.

[5.3] Attiecībā uz pieteicēja norādīto par nodarbinātību laika periodā no 1994. gada aprīļa līdz 1999. gada oktobrim uz Kipras kuģiem un no 2002. gada 6. februāra līdz 2002. gada 6. jūlijam – uz Norvēģijas kuģa, tiesa konstatēja, ka ne SIA „LAPA Ltd", SIA „LAT.B.G.I", SIA „Rokoshipmanagement", SIA „LSC Shipmanagement", ne arī kāda cita persona par pieteicēju neizdarīja sociālās apdrošināšanas iemaksas. Lietā nav pierādījumu tam, ka minētās komercsabiedrības ir bijušas pieteicēja darba devējas, tāpēc nevar atzīt, ka tām bija jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas par pieteicēju. Par pieteicēja darba devēju ir uzskatāmas sabiedrības, kuru vārdā ir slēgti līgumi un kas nebija reģistrētas Latvijas Republikā. Ievērojot likumā „Par sociālo nodokli" un likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu" noteikto, pieteicējam bija pašam jāveic sociālās apdrošināšanas iemaksas, bet pieteicējs to nav izdarījis. Šādā situācijā pieteicējs nav uzskatāms par sociāli apdrošinātu personu un pieteicēja apdrošināšanas stāžā nav ieskaitāms darba periods uz ārvalstīs reģistrētajiem kuģiem.

Tā kā no lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs nav bijis sociāli apdrošināts Kiprā un Norvēģijā, tad nav tiesiska pamata piemērot Regulas Nr.1408/71 45. panta 1.punktu un regulas Nr.574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr.1408/71 (*acīmredzot domāta Padomes regula (EEK) Nr.574/72 (1972. gada 21. marts) ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr.1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā*), 15. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

[5.4] Tiesa norādīja, ka Noteikumu Nr.165 45. punkts paredz, ka katru apdrošināšanas periodu, kas izteikts kā kalendāra laika vienība, kopējā apdrošināšanas stāžā ieskaita vienu reizi, pirms kopējā apdrošināšanas stāža aprēķināšanas pārbaudot, vai apdrošināšanas periodi nesakrīt. Ja sakrīt, apdrošināšanas stāžā ieskaita tikai vienu apdrošināšanas periodu – attiecīgajai personai izdevīgāko.

No VSAA Starptautisko pakalpojumu nodaļas 2011. gada 4. jūlija lēmuma pielikuma redzams, ka pieteicēja darba stāžā ir ieskaitīts laika periods no 1994. gada aprīļa līdz 1995. gada decembrim, kas daļēji sakrīt ar pieteicēja norādīto darbu uz ārvalstu kuģiem. Arī pieteicēja iesniegtajā Jūrnieka darba līgumā iekļautais periods no 2005. gada 28. septembra uz 4 mēnešiem (/- viens mēnesis) ir ieskaitīts pieteicēja darba stāžā.

[5.5] Tiesa atzina, ka likuma „Par valsts pensijām" 1. punkta 4. apakšpunkta norma paredz tiesības uz apdrošināšanas stāža ieskaitīšanu tām personām, kuras pēc vidējās izglītības iegūšanas ir apguvušas arodu. Vārdi „pēc vidējās izglītības iegūšanas" nav tulkojami tā, ka, pabeidzot vidusskolu, personai obligāti bija jāiestājas citā mācību iestādē, norma ir tulkojama arī tādējādi, ka vienas mācību iestādes ietvaros bija paredzēta vidējās izglītības apguve konkrētā laika periodā un papildu laika periods specialitātes apguvei.

Pieteicējs iesniedza apliecību, kas apliecina, ka viņš 1969. gadā Dzeržinskā ir pabeidzis bērnu mākslas skolu. No apliecībā norādītajiem mācību priekšmetiem neizriet, ka pieteicējs ir apguvis vispārizglītojošos priekšmetus.

No Batumi jūras skolas diploma redzams, ka pieteicējs 1969. gadā iestājās skolā un 1973. gada 30. novembrī to absolvēja, iegūstot zināšanas kuģu spēka iekārtu ekspluatācijā.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.165 7. punktu noteikumos minētos dokumentus ņem vērā apdrošināšanas perioda pierādīšanai, ievērojot tajos norādīto apdrošināšanas perioda sākuma un beigu datumu (dienu, mēnesi, gadu). Ja dokumentā, kas apliecina apdrošināšanas perioda ilgumu, ziņas ir nepilnīgas, par apdrošināšanas perioda sākuma vai beigu datumu uzskata attiecīgā gada 1. jūliju, ja norādīts tikai tā sākuma vai beigu gads, un attiecīgā mēneša piecpadsmito datumu, ja norādīts gads un mēnesis bez datuma. Pieteicējs Batumi jūras skolā ir mācījies laika periodā no 1969. gada 1. jūlija līdz 1973. gada 30. novembrim, proti, četrus gadus un četrus mēnešus. Lietas materiālos ir personas kartiņa, kurā ir norādīts, ka pieteicējam ir vidējā tehniskā izglītība, kas iegūta BJS (Batumi jūras skolā).

Tā kā pieteicējs Batumi jūras skolā ir mācījies vairāk nekā četrus gadus un vienlaicīgi jūras skolā ir ieguvis vidējo izglītību, ir uzskatāms, ka pieteicējs, kaut arī tā ir bijusi viena un tā pati mācību iestāde, pēc vidējās izglītības iegūšanas ir mācījies likuma „Par valsts pensijām" 1. punkta 4. apakšpunktā norādītajā „citā mācību iestādē". Līdz ar to tiesa secināja, ka pieteicēja kopējā darba stāžā ir ieskaitāms vismaz mācību periods no 1971. gada 5. jūnija (pirmreizējā prakse) līdz 1973. gada 30. novembrim, proti, divi gadi, pieci mēneši un 25 dienas.

[5.6] Tiesa atzina, ka pieteicēja kopējais darba stāžs, ņemot vērā VSAA un tiesas noteiktos periodus, iesnieguma iesniegšanas brīdī bija 25 gadi seši mēneši un 23 dienas, kas ir pietiekami izdienas pensijas piešķiršanai no 2009. gada 8. novembra.

[6] VSAA iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016. gada 28. aprīļa spriedumu daļā, kurā pieteicēja kopējā apdrošināšanas stāžā ieskaitīts mācību laiks Batumi jūras skolā.

VSAA norāda, ka saskaņā ar likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunktu darbam ir pielīdzināms mācību laiks pēc vidējās izglītības iegūšanas. Vidējā izglītība tiek iegūta, pabeidzot mācības un saņemot diplomu (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2016. gada 26. aprīļa sprieduma lietā Nr. A420415214 10. punktu*). Pieteicēja iesniegtie dokumenti pierāda tieši vidējās izglītības iegūšanu. Par to liecina arī tas, ka pieteicējs mācības Batumi jūras skolā uzsāka 15 gadu vecumā. Turklāt tiesa, ieskaitot pieteicēja apdrošināšanas stāžā mācību laiku divus gadus, piecus mēnešus un 25 dienas, nav ņēmusi vērā, ka VSAA pieteicēja apdrošināšanas stāžā jau ir ieskaitījusi mācību laiku augstākajā izglītības iestādē trīs gadus, vienu mēnesi un 12 dienas. Tā kā likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunkts paredz, ka darbam var pielīdzināt mācību laiku, bet ne ilgāk par pieciem gadiem, tiesa būtu varējusi pieteicēja apdrošināšanas stāžā ieskaitīt mācību laiku vienu gadu, 10 mēnešus un 18 dienas, kā rezultātā pieteicēja apdrošināšanas stāžs būtu 24 gadi 11 mēneši un 16 dienas, kas joprojām nebūtu pietiekams izdienas pensijas piešķiršanai.

[7] Pieteicējs rakstveida paskaidrojumā apgabaltiesai norāda, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, jo pārsūdzētais spriedums tiktāl, ciktāl pieteicēja apdrošināšanas stāžā ir ieskaitīts mācību laiks Batumi jūras skolā, ir tiesisks.

Vienlaikus pieteicējs nepiekrīt sprieduma motivācijai daļā par pieteicēja darba uz ārvalstu kuģiem neieskaitīšanu pieteicēja apdrošināšanas stāžā. Tiesa nepamatoti secinājusi, ka par pieteicēja darba devēju ir uzskatāmas sabiedrības, kuru vārdā ar pieteicēju tika slēgti darba līgumi. Pieteicējs atsaucas uz Darba likuma normām un 2006. gada 23. februāra Konvencijas par darbu jūrniecībā A1.4. standarta 5. punkta normu, norādot, ka visus līgumus noslēdza ar jūrnieku darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējiem, kuriem līdz ar to bija jāveic darba devēja obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas par pieteicēju.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[9] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302. panta pirmo daļu apelācijas insatnces tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Lietā apelācijas sūdzību ir iesniegusi tikai iestāde, pārsūdzot pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru apmierināts pieteikums par pieteicēja mācību laika Batumi jūras skolā ieskaitīšanu apdrošināšanas stāžā un labvēlīga akta par izdienas pensijas piešķiršanu izdošanu.

Pieteicējs nav iesniedzis apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu pieteikuma noraidītajā daļā, kā arī viena mēneša laikā no VSAA apelācijas sūdzības nosūtīšanas nav iesniedzis pretapelācijas sūdzību (*lietas 186., 191. lapa*). Secināms, ka ir stājies spēkā Administratīvās rajona tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīts pieteicēja prasījums par periodu, kuros viņš strādājis uz ārvalstu kuģiem, ieskaitīšanu apdrošināšanas stāžā. Līdz ar to apgabaltiesa izskata lietu pēc būtības saskaņā ar VSAA apelācijas sūdzību un nevērtē pieteicēja papildu paskaidrojuma argumentus, kas saistīti ar viņa nodarbinātību uz ārvalstu kuģiem.

[10] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēja apdrošināšanas stāžā izdienas pensijas piešķiršanai no 2009. gada 8. novembra būtu ieskaitāms mācību periods Batumi jūras skolā.

Atbilstoši lietā esošajiem dokumentiem konstatējams, ka pieteicējs 1969. gadā uzsāka, bet 1973. gada 30. novembrī pabeidza mācības šajā mācību iestādē, iegūstot diplomu speciālitātē Kuģu spēka iekārtu ekspluatācija (*lietas 8. un 82. lapa*). Pieteicējs kā kuģu mehāniķu specialitātes kursants bijis nosūtīts kuģošanas praksē laika periodos no 1971. gada 5. jūnija līdz 1971. gada 2. augustam un no 1972. gada 19. jūnija līdz 1973. gada 11. janvārim (*lietas 31., 32. lapa un 84., 85. lapa*).

[11] Likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunkts paredz, ka Latvijas nepilsoņiem apdrošināšanas stāžam pielīdzināms bijušās PSRS teritorijā uzkrātais darbam pielīdzināmais periods līdz 1990. gada 31. decembrim, kas cita starp ir mācību laiks augstākajās mācību iestādēs, kā arī citās mācību iestādēs pēc vidējās izglītības iegūšanas, bet ne vairāk par pieciem gadiem attiecībā uz specialitātēm, kurās izglītības iegūšanai bija noteikti ne vairāk kā pieci gadi, un ne vairāk par sešiem gadiem attiecībā uz specialitātēm, kurās izglītības iegūšanai bija noteikti vairāk nekā pieci gadi.

Tādējādi personas apdrošināšanas stāžā par periodu līdz 1990. gada 31. decembrim var tik ieskaitīti mācību periodi 1) mācību iestādē *pēc vidējās izglītības iegūšanas* un 2) augstākājā mācību iestādē, bet ne vairāk kā pieci gadi. Izņēmuma gadījumos tie ir seši gadi, ja mācību iestādē izglītības iegūšanai speciālitātē bija noteikti vairāk kā pieci gadi.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Augstākā tiesa) ir atzinis, ka likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunktā likumdevējs skaidri noteicis, ka mācību laiks mācību iestādēs kā darbam pielīdzinātais periods ieskaitāms apdrošināšanas stāžā tikai tad, ja mācības bijušas pēc vidējās izglītības iegūšanas (*sk. Augstākās tiesas 2009. gada 15. janvāra lēmuma Nr.SKA-111/2009 8. punktu, 2016. gada 20. jūnija lēmuma Nr.SKA-478/2016 8. punktu*).

Ņemot vērā normas pieņemšanas vēsturiskos apstākļus, Augstākā tiesa norādījusi, ka likumdevēja griba ir bijusi skaidra – ja pirms mācībām tehnikumā nav iegūta vidējā izglītība, šis mācību laiks nav ieskaitāms apdrošināšanas stāžā, neskatoties uz to, ka mācību laikā tehnikumā vienlaicīgi ar specialitātes mācību programmu apgūti arī vispārējās vidējās izglītības priekšmeti (*sk. Augstākās tiesas 2016. gada 12. augusta lēmuma Nr.SKA-1202/2009 6. punktu*).

Līdz ar to lietā noskaidrojams, vai pieteicējs Batumi jūras skolā ieguva izglītību *pēc vidējās izglītības iegūšanas.*

[12] Pieteicējs lietā norādījis, ka vidējo izglītību ieguvis 1969. gadā Dzeržinskā, pabeidzot bērnu mākslas skolu un saņemot apliecību (*lietas 7. un 81. lapa*).

Apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka no apliecībā norādītajiem mācību priekšmetiem (zīmējums, gleznošana, kompozīcija, skulptūra) neizriet, ka pieteicējs ir apguvis vispārizglītojošos priekšmetus, kas raksturīgi vidējās izglītības mācību iestādei.

Savukārt no lietā esošājām ziņām par mācībām Batumi jūras skolā, tostarp no informācijas pieteicēja kā darbinieka personas kartītē, secināms, ka vidējo izglītību pieteicējs ieguva tieši Batumi jūras skolā 1973. gadā (*lietas 35., 36. un 88., 90. lapa*).

Tā kā pieteicējs vidējo izglītību ieguva Batumi jūras skolā, nav pamata atzīt, ka Batumi jūrasskolā viņš mācījās pēc vidējās izglītības iegūšanas. Proti, pieteicējs ir mācījies tādā mācību iestādē, kurā, apgūstot konkrētu mācību programmu (kursu), tiek iegūta gan vidējā izglītība, gan speciālā tehniskā izglītība (specialitāte).

Ievērojot minēto, neizpildās likuma „Par valsts pensijām" pārejas noteikumu 1. punkta 4. apakšpunkta prasība – mācības pēc vidējās izglības iegūšanas.

[13] Saskaņā ar Nolikuma 2.3.1. apakšpunktu tiesības uz izdienas pensiju ir jūras upju un zivju rūpniecības flotes jūrniekiem – vīriešiem no 55 gadu vecuma, ja viņu kopējais darba stāžs nav mazāks par 25 gadiem un vismaz 12 gadi un seši mēneši no tiem nostrādāti minētajā profesijā.

Pieteicējs pensijas pieprasīšanas laikā bija sasniedzis 55 gadu vecumu, viņam bija pietiekams speciālais stāžs - 12 gadi, 6 mēneši un 7 dienas. VSAA atteica pieteicējam izdienas pensijas piešķiršanu, jo nebija pietiekams kopējais apdrošināšanas stāžs (darba stāžs). Proti, saskaņā ar pieteicēja iesniegtajiem dokumentiem un VSAA rīcībā esošām ziņām pieteicēja kopējais darba stāžs bija tikai 19 gadi, 11 mēneši un 16 dienas (*sk. stāža aprēķinu sākotnējā lēmumā lietas 28. lapā*). Lai pieteicējam būtu tiesības uz izdienas pensiju saskaņā ar Nolikuma prasībām, papildu jākonstatē vairāk kā piecus gadus ilgs apdrošināšanas stāžs.

Lietas izskatīšanas laikā pierādījumi par šādu apdrošināšanas stāža ilgumu netika iegūti.

[14] Ņemot vērā šā sprieduma [9] un [12] punktā konstatēto, apgabaltiesa secina, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs. Līdz ar to arī atteikums pieteicējam piešķirt izdienas pensiju ir pareizs. Proti, pieteicējam nav pietiekams kopējais apdrošināšanas stāžs (darba stāžs) 25 gadi, lai rastos tiesības uz izdienas pensiju saskaņā ar Nolikumu no 2009. gada 8. novembra.

[15] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa nepareizi tulkojusi lietā piemērojamo tiesību normu, tādēļ tās spriedums daļā par pieteikuma apmierināšanu nav pareizs. Tiesa nav ievērojusi Augstākās tiesas judikatūras atziņas līdzīgās lietās (*sk., piemēram, Augstākās tiesas 2006. gada 21. marta sprieduma Nr.SKA-75/2006 14. punktu, 2007. gada 11. jūnija lēmuma Nr.SKA-443/2007 6. punktu*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. pantu un 309. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ieskaitot apdrošināšanas stāžā mācību laiku Batumi jūras skolā un piešķirot izdienas pensiju, izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S. Gintere

Tiesneses K. Krastiņa

S. Liniņa